

Siirtolaisuus Yhdysvalloissa

Kirjottanut J. W. Kannasto

I.

Uusissa maissa kasvaa kausa yhtä hyvin siirtolaisuuden kuin myöskin kuolevaisuutta suuremman syntyväisyysprosentin kautta. Siirtolaisuus voi olla toisella tilalla kansan kasvamisessa ja uusissa maissa se on tärkeänä tekijänä huomioon otettava. Pinnalta katsoen näyttää siltä, kuin jos ihmisillä olisi luontainen taipumus kuleksimiseen, sillä jo varhaisista ajoista alkaen ovat ihmiset vaellelleet paikasta toiseen. Mutta se kansojen vaellus, joka tapahtuu nykyään ja koko yhdeksänsentoista vuosisadan ajan, on tykkänään toisenlaista kuin kansojen vaellus entisinä aikoina. Silloin he kuleksivat kokonaisina kansoina tai heimoina, jotavastoin heidän vaeltelemisensä on nykyään enemmän yksilöllistä laatua. Hunnit esim. tulivat Europaan kansana, mutta Amerikkaan tulevat siirtolaiset yksilöinä. Syyt siirtolaisuuteen ovat enemmässä tai vähemmässä määrässä yleismaailmallisia, ja kaikessa tapauksessa entis- ja nykyajan siirtolaisuudessa on paljon yhtäläisyyksiä. Syyt vanhanajan siirtolaisuuteen ja syyt siirtolaisuuteen yleensä näyttävät olevan: 1) ravintoaineiden puute; 2) kansan lisääntyessä ahtaaksi käyneet asutusalueet;

3) sodat. Nykyaikana vallitsevan siirtolaisuuden syistä ovat edellämäinittujen lisäksi seuraavat tärkeimpiä; 4) työmarkkinat — nykyään siirtolainen yksinkertaisesti hakee riippumattomampaa taloudellista asemaa; 5) hallitukset — meidän aikamme tyrannimainen hallitusjärjestelmä on monessa maassa synnyttänyt huomattavassa määrässä siirtolaisuutta; 6) uskonnolliset käsittet ovat nekin jossain määrässä olleet siirtolaisuuden syinä.

Tutkimalla Yhdysvaltain siirtolaisuuden historiaa, huomaamme siirtolaisuuteen olleen vaikuttamassa kaikki ne syyt, jotka edellä mainittiin. Halu päästä viljelemään länsimaailman suunnattomia luonnon rikkauksia, siihen yhdistettynä Europan taloudellinen ja poliittinen tilanne, ovat synnyttäneet viime vuosisadan kuluessa laajan siirtolaisuuden kaikissa Europan maissa. Vuoden 1820 ja 1912 välillä siirtyi Amerikkaan kaikkiaan 29,611,000 siirtolaista — joista enemmän kuin puolet tulivat jälkeen vuoden 1890. Meillä ei ole tilastoa varhaisemmalta ajalta kuin vuodelta 1820 ja näinä aikoina ei siirtolaisuus vielä ollut päässyt erittäin suureen vauh-

tiin, koskapa se vuonna 1839 oli ainoastaan 68,000, nousten v. 1842 pyöreissä luvuissa 100,000. Europan epänormaliset olot ja etenkin epäonnistunut vallankumousyritys Saksassa, v. 1848, saivat siirtolaisuuden Yhdysvaltoihin nopeasti nousemaan. Vuodesta 1851 vuoteen 1860 ei vähemmän kuin 2,598,000 siirtolaista tuli tähän maahan. Sisällissodan aikana maahan siirtyvän lukumäärä huomattavasti aleni, eikä noussut entiseen määräänsä ennenkuin loppupuolella seitsemättä kymmenlukua. Aikajaksona 1881—1890 oli siirtolaisten lukumäärä 5,246,000. Tämän jällestä täällä vallitsevan huonon ajan tähden oli siirtolaisuus pienempi, nousten kymmenen vuoden ajalla 3,687,000; mutta aikajaksona 1901—1910 se nousi ihmeteltävän suureksi, ollen lähelle 9,000,000, tapahtuen tämä nousu etupäässä ennen vuotta 1908, jolloin maassa oli taloudellinen pulakausi.

Vuosina 1905, 1906 ja 1907 tähän maahan tuli enemmän siirtolaisia kuin täällä oli asukkaita itsenäisyyden julistuksen aikana. Vuotena 1905 nousi siirtolaisuus 1,027,000, v. 1906 1,100,000 ja v. 1907 1,285,000. Edellämainitusta lukumäärästä noin 25 prosenttia voidaan vähentää pois sentähden, että siirtolaiset matkustivat takaisin synnyinmaahansa. Niinpä v. 1908, jolloin työttömyys oli yleistä, ainoastaan noin 782,000 siirtolaista tuli tähän maahan ja

maasta lähtevien luku oli enemmän kuin puolet tänne tulleiden luvusta. Ennen vuotta 1890 melkein kaikki tänne tulleet siirtolaiset olivat Pohjois-Europan maista. On laskettu, että noin 90 prosenttia heistä oli teutonilaisista ja kelttiläisistä maista ja olivat näinollen samaa rotua kuin varhaisimmatkin uutisasukkaat. Mutta jälkeen v. 1890 siirtolaisuus saa toisenlaisen luonteen, alkaen siirtolaisuusvirta eiteutonilaisista maista, kuten Venäjältä, Itävalta-Unkarista, Italiasta ja Kreikasta. Aikasempi siirtolaisuus kansallisuuksiin ja aikamääriin nähden oli Irlannista viidennellä ja Saksasta kuudennella kymmenluvulla; englantilaisia tuli eniten seitsemännellä ja kahdeksannella kymmenluvulla. Milloin italialaisia on tänne alkanut tulla, ei voida varmuudella sanoa, mutta v. 1900 heitä tuli noin 100,000, v. 1906 273,000 ja 1907 oli italialaisten siirtolaisten lukumäärä 285,000. Tämä on korkein määrä mitä yhdestäkään Europan maasta on milloinkaan tullut siirtolaisia yhtenä vuotena, jotka ovat kuuluneet samaan kansallisuuteen. Itävalta-Unkari tosiaan lähetti samana vuotena kuin Italiasta tuli yllämainittu määrä, 338,000 siirtolaista, mutta ne kuuluivat moneen eri heimoon, joita Itävallan hallitus on alistanut allensa. Itävallan siirtolaisuus oli v. 1900 ainoastaan 100,000, mutta 1905 se oli jo noussut 275,000 ja sen

jalestä kuten edellä on mainittu. Venäjältä tulleet siirtolaiset ovat etupäässä juutalaisia ja puolalaisia, nousten heidän lukunsa v. 1892 122,000 ja v. 1907 258,000.

Seuraava taulukko selvästi osottaa miten siirtolaisuus, saaden ensin alkunsa Länsi-Euroopan maista on myöhemmin siirtynyt Itä- ja Etelä-Euroopan maihin. V. 1882 oli se seuraavanlainen:

Suur-Britania ja		
Irlanti	179,423	22.8%
Saksa	250,630	31.7 „
Skandinavia . . .	105,326	13.3 „
Ranska, Hollanti		
ja Sveitsi	27,795	3.5 „
Yhteensä Länsi-Europasta		71.3%
Italiasta	32,159	4.1%
Itävalta-Unkarista	29,150	3.7 „
Venäjältä	22,010	2.7 „
Yht. E.- ja Itä-Europasta		10.5%
Eri maista		18.2 „
		100%

V. 1907 olivat siirtolaisuusnumerot muuttuneet aivan toisenlaisiksi, kuten seuraavasta taulukosta huomaamme:

Suur-Britania ja		
Irlanti	113,567	8.8%
Skandinav. maat	49,965	3.9 „
Saksa	37,807	2.9 „
Ranska, Hollanti		
ja Sveitsi	26,512	2.1 „
Yhteensä Länsi-Europasta		17.7%

Itävalta-Unkari	338,452	26.3%
Italia	285,731	22.2 „
Venäjä	258,943	20.1 „
Kreikka, Rumania		
ja Serbia	88,482	6.9 „
Yht. E.- ja Itä-Europasta		75.5%
Eri maista		6.8 „
		100%

Porvarilliset taloustieteilijät sanovat Yhdysvaltain siirtolaisuudessa olevan tärkeintä huomioonotettavaa juuri sen mitä edellä olevilla numeroilla osoitimme. Porvaristo on tämän kysymyksen edessä joutunut omituisen pulmalliseen asemaan. Toiselta puolelta on heille epäedullista suosia sivistymättömän, lukutaidottoman ja kaikin puolin alhaisella kehitysasteella olevan siirtolaisuuden tänne ohjaamista. Mutta kukkaron kannalta, ja se kanta on kapitalisteilla johtava, on heille edullista saada tänne kaikesta alhaisemmalla sivistysasteella olevaa väestöä, sillä heitä on helpompi nylkeä kuin korkeammalla sivistystasolla olevia. Etelä- ja Itä-Europalta tuleva siirtolaisuus on myöskin Amerikan työväestölle huomioonotettava seikka. Tuosta joukosta tulevat palkkojen polkijat ja lakkojen rikkojat sekä yleensä työväestön elämäntason alentajat. Amerikan työväestön olisi entistään enemmän lainattava huomiota tuon joukon valistamiselle ja järjestämiselle.

Edelläänmainittu suunnaton siirtolaisuusmäärä ei jakaannu taiseisesti kaikkiin Yhdysvaltain valtioihin, vaan työntää se visseistä syistä ainoastaan muutamaiin valtioihin. Siirtolaisuuskomissionerin antaman tilaston mukaan esim. v. 1907 tulleesta 1,285,000 siirtolaisesta noin 65 prosenttia meni pohjois-Atlantin valtioihin ja 23 prosenttia keskipohjoisvaltioihin; noin 6 prosenttia meni lännelle ja ainoastaan 4 prosenttia etelään. Tällä tavalla siirtolaisuuden jakautuminen johtuu siitä, että ensiksikin pohjois-Atlantin valtiot ovat teollisuuskeskuksia, joissa on enemmän kuin muissa valtioissa työtä saatavissa. Tämän lisäksi maahan juuri tulleilla siirtolaisilla ei useinkaan ole varoja matkustaa pitemmän sisämaahan ja ovat he ainakin aluksi tästä syystä pakotettuja jäämään rannikkovaltioihin. V. 1910 sensuksen mukaan oli Yhdysvalloissa ulkomailla syntyneitä valkeita ihmisiä kaikkiaan 13,345,000, eli noin 14.5 prosenttia koko maan väkiluvusta ja nämä ulkomaalaiset asuivat suurimmaksi osaksi pohjois-Atlantin rannikkovaltioissa. Samana vuonna asui ulkomailla syntyneitä etelä-Atlantin ja keski-etelä valtioissa ainoastaan 5.4 prosenttia, kaikkien ulkomailla syntyneiden lukumäärästä. Etelään ovat siirtolaiset haluttomia menemään etupäässä sentühden, että siellä ovat palkat mitättömän pienet —

halpaa neekerityövoimaa kun on yllinkyllin saatavissa. Valtioittain jakautuu ulkomailla syntyneiden lukumäärä seuraavasti: Rhode Island, 32.8 prosenttia; Massachusetts, 31.2; New York, 29.1; Connecticut, 29.5; North Dakota, 27.1; Minnesota, 26.2; New Jersey, 25.9; Wisconsin, 22; California, 21.8; Illinois, 21.3; Maryland, 8; Missouri 7; Indiana 5.9; Mississippi 0.5 ja North Carolina 0.3 prosenttia. Jos otetaan ei ainoastaan ulkomailla syntyneet, mutta myöskin heidän lapsensa huomioon, muuttuvat numerot niin, että useissa valtioissa on ulkomaalaisia enemmistö. Niinpä v. 1910 oli Minnesotassa 71.5 prosenttia ulkomaalaisista syntyneitä; North Dakotassa 70.6; Rhode Islandissa 68.7; Wisconsinissa 66.8; Massachusettsissa 66; Michiganissa 55.5 jne. Kokonaisuudessa Yhdysvallat huomioon ottaen oli täällä v. 1910 ulkomaalaisista vanhemmista syntyneiden lukumäärä 35 prosenttia koko asukasluvusta. Ulkomailla syntyneiden lukumäärä on eri kaupungeissa v. 1910 tehdyn tilaston mukaan seuraavanlainen:

New York	40.4%
Chicago	35.7 „
Philadelphia	24.7 „
St. Louis	18.3 „
Boston	35.9 „
Cleveland	34.9 „
Pittsburg	26.3 „
Detroit	33.6 „
San Francisco	31.4 „

Mutta samoissa kaupungeissa on ulkomaalaisia ja ulkomaalaisista vanhemmista syntyneitä seuraavasti:

New York	78.6%
Chicago	77.5 „
Philadelphia	56.8 „
St. Louis	54.2 „
Boston	74.2 „
Cleveland	74.8 „
Pittsburg	62.2 „
Detroit	74.0 „
San Francisco	68.3 „

Kuten niistä numeroista näemme, ovat siirtolaiset asettuneet suuriin kaupunkeihin, jotka ovat teollisuuden keskuksia. Niinpä New Yorkin sanotaan olevan maailman suurin saksalainen kaupunki — lukuunottamatta Berliiniä; edelleen se on suurin italia-

lainen kaupunki, lukuunottamatta Neapelia ja suurin irlantilainen ja juutalainen kaupunki koko maailmassa. — Ainoa kansallisuus, joka on jakautunut tasaisesti ympäri Amerikan on brittiläiset, jotavastoin kaikilla toisilla on omat heitä eniten miellyttävät paikkansa. Irlantilaisia on etupäässä pohjois-Atlantin valtioissa ja saksalaisia on New Yorkin, Pennsylvanian ja Wisconsinin valtioissa. Skandinaavia on eniten Minnesotassa sekä Pohjois- ja Etelä-Dakotassa. Saksalais-sukuiset kansat ja yleensä Pohjois- ja Länsi-Euroopan siirtolaiset sulautuvat nopeammin varsinaiseen amerikkalaiseen väestöön kuin Etelä- ja Itä-Euroopan siirtolaiset.

Kukko ja helmi

I. A. Krylow.

Suomensi Hilja Liinamaa

*Lantatunkiolta kukko keksi
hohtohelmen ihanan.
Sanoi: löysin joutavan
helyn, siit' ei eineheksi.
Väärin, että minkä voivat
helmeä he kunnioivat,
vaikka ei se vertainen
edes jyvän pienoisen,
joka kylläisyyttä suo,
mielihyvän luo.*

*Noin juuri tyhmyritkin tuomitsee,
mit' eivät ymmärrä sen suomitsee.*
